
Shri Datta Stotram

श्रीदत्तस्तोत्रम्

Document Information

Text title : Shri Datta Stotram

File name : dattastotramshrIdharasvAmI.itx

Category : deities_misc, shrIdharasvAmI, dattatreya, stotra

Location : doc_deities_misc

Author : Shridharasvami

Proofread by : Paresh Panditrao

Description/comments : shrIdharasvAmI stotrANi. shrIdharasandesah

Latest update : January 14, 2023

Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

January 15, 2023

sanskritdocuments.org

Shri Datta Stotram

श्रीदत्तस्तोत्रम्

(पृथ्वीवृत्तम्)

सुदुःखितमनोरवं मम न किं श्रुणोसि प्रभो

ध्यायिष्येऽपि किं न भो द्रवसि सर्ववित् त्वं गुरो ।

अहं विरडकातरो भवभयातुरः प्रार्थये

स्वभक्तभवनाशनोद्यतमते न किं धावसि ॥ १ ॥

न किं उरिडराद्यः शरणाभक्तचित्तार्थदाः

किमर्थमिति यासि मां हि शरणां प्रभो वक्षि येत् ।

गुरो श्रुणु भवार्तिहंस्त्रिविबुधी विलीना त्वधि

त्रिमूर्तिरथ भो यतस्त्वमिह तत्प्रसिद्धं भुवि ॥ २ ॥

स्वरूपस्मरणं सदा भवति यत्रयाणामपि

त्वदीयपदसेवनाद्विधिडराद्यः शर्मदाः ।

शुभत्रिवदनैर्यतः प्रकटितं य सख्यित्सुभं

त्वमेव निरुपाधिकं भवसि भोस्त्रिमूर्तेः पदम् ॥ ३ ॥

उपाधिपदलाञ्छनाद्भुवि लज्जितैस्तैस्त्रिभिः

यदा प्रकटितं निजं प्रकटनं तवासीत्प्रभो ।

त्वदीयनिरुपाधिकं विमलरूपमादर्शयन्

त्वमेव भवतु राजसे जगति दत्त तुर्याश्रमिन् ॥ ४ ॥

असङ्ग निजनिर्मलं प्रथितनिर्गुणं ब्रह्म यत्

त्रिमूर्तिपदपावनं प्रकटितं यदासीत्त्वया ।

तद्य सकलस्य वा मम य शुद्धरूप यतः

गुरो तवपदं विना जगति मे न कोप्याश्रयः ॥ ५ ॥

त्रिमूर्तिपदपावनं सुभमनामयं भोः पुरा

स्वभक्तभवमुक्तयेऽत्र भुवि दत्तवांस्त्वं यतः ।

स्वदत्त इति यत्स्फुटं जगति तन्मृषा किं भवेत्

स्वरूपममलं य द्वातुमपि किं न भासि प्रभो ॥ ६ ॥

न श्रुवजगदीश्वरा न य तथैव योषित्युमान्
 “अहं” मम तनौ य यत्स्फुरति तत्सुभूमासुभम् ।
 असङ्गमिति चिन्मयं परमनामयं ब्रह्म वा
 तत् प्रथितमद्भयं हि भलु त्वन्मुपाज्जुश्रुषुः ॥ ७ ॥

महेन्द्रविधियकधृद्भवपदं न याये गुरो
 विषं मम तु तत्सुभं तनुडिन्द्रियैर्यद्भवत् ।
 अहो भवभयात्मकं भ्रममयं य तद्भावनं
 रतिश्च पुरुषस्त्रियोरहल कश्मलायां तनौ ॥ ८ ॥

गुरोः सुकरुणोद्ययाद्भवति सा विरक्तिर्दृढा
 निजस्थितिरयग्यलाऽत एव याच्यते त्वत्कृपा ।
 त्वदीयकृपया भली निजपदं वित-भन्तुवि
 कृती य गुरुसेवया सुविमलो भवेयं गुरो ॥ ९ ॥

गुरो न तव दर्शनं विपुलदीर्घकालो गतः
 कदा भवसि गोचरस्तव हि दर्शनाकाङ्क्ष्यहम् ।
 अयोग्यमपि शाधि मां करुणयाऽतिदीनोस्म्यहं
 गुरोऽतिदयया युतो ऋटिति दर्शनं देहि मे ॥ १० ॥

गुरो ज्यतनुरेव भोस्त्वमसि नामरूपं न ते
 उपासकविमुक्तयेऽत्र भलु रूपधृक्त्वं विभो ।
 विना सगुणरूपतस्तव किमस्ति श्रुवोन्नतिः
 न मुक्तारथ नो तथा विरतिरेष ओर्धोदयः ॥ ११ ॥

स्फुटं स्तवनतोऽपि मे तव सुवाक्यरत्वं गुरो
 तथैव तव चिन्तनेऽपि तव हृत्परत्वं स्मृतम् ।
 स्वरूपममलं तत् न तव विस्मृतं यात्रया
 तथाऽपि हृदि वासनोत्वसाति दर्शनाय प्रभो ॥ १२ ॥

अरे त्वमसि निर्गुणो न य तवास्ति सङ्गः क्वचित्
 यद्रेकपरमाद्भयं त्वमसि मायिकं न त्वयि ।
 किमेवमतिदुःखिनं य तव निर्गुणं मां वदेत्
 सुभामृतकरान्वित-वद्विह ते वपू राजते ॥ १३ ॥

न रूपधरणां तवास्ति भलु आधकं सद्गुरो
 ज्यनेन जगतोऽपि मेऽतिसुखभोऽत्र अन्धक्षयः ।
 तनावलमिति स्फुरेद्यदि भवी भ्रमिष्ठोऽप्यसौ
 निज्जन्मपदवीं दिशस्त्रिमिति देहधृक्त्वं भवेः ॥ १४ ॥

जलं न य छिमेन वाऽत्र कटकैः सुवर्णा तथा
 विभिन्नमुपलैश्च भो मृदिल यन्मनं मूर्तितः ।
 विनिष्टमपि नो भवेद्भिन्नमिदमत्रसिद्धं य तत्
 परं तु जगतोऽमुना अहुविशेषकार्यं किल ॥ १५ ॥

तवास्ति ननु आधकं यद्वि तु रूपधृक्त्वं गुरो
 कथं जगति विश्रुतोऽसि भगवस्तमत्रेः सुतः ।
 विलोभय न मां जडं किल गुरोऽत्र मे त्वं गतिः
 प्रभो त्वरथ मा शिरं यराण्यदर्शनं प्रार्थये ॥ १६ ॥

तव त्रिमुष्पद्भुजैः प्रकटितं स्वसञ्चित्सुभं
 त्वदीय वदनप्रभा भलु निदशयिद् भ्रम तत् ।
 सुडास्थमतिनिर्मलं तव वदज्जगन्मायिकं
 त्वदीयकरुणार्द्रदृग्ं ऋतिमि मायिकं संदरेत् ॥ १७ ॥

अहं ज्यतनुनिर्गुणां कथमहं शरीरीति य
 शरीरधरणोऽक्षमोऽहमिति मा गुरो मा वद ।
 कदापि भवसीह भो न य विकारयुक्तं वपुः
 न येदवतरेः स्वयं कथमितिस्वरूपं दिशेः ॥ १८ ॥

न भूरथ न वा जलं न य तथाऽनलो वाऽनिलो
 न भं त्वयि विभो तथा किमपि नैव पञ्चीकृतम् ।
 न पिण्डमथवाऽपि नो भलु विराण्य विश्वं ध्रुवं
 न श्रुव इति वासना रतिरथो न नारी नरः ॥ १९ ॥

न सा प्रकृतिरथ्यो त्वयि पुमाञ्जगत्सर्जनं
 शिष्टेकरसभूमि भोस्त्वयि न विश्वसङ्कल्पनम् ।
 न सूक्ष्म वियदाद्यो न य तथाऽप्यापञ्चीकृतं
 न सूक्ष्म मलदादिकं न य छिरण्यगर्भस्तथा ॥ २० ॥

निरावृतगुरो तमस्त्वयि विभाति किं स्वप्रभे
 न दृश्यमपि नो तथा भवति भोस्तदव्यक्तकम् ।

मडेश षति नो तथा ञलु न ञीजसृष्टिश्च या
स्वमात्रपरमाद्भये कथमिदं य सम्भाव्यते ॥ २१ ॥

न ञुवजगदादिकं त्वमिति ढो मडेशोऽपि नो
न कार्यमपि नो तथा ढवसि कारणं तस्य तत् ।
गुरोऽस्य तु विढावनं त्वयि यथात्र रज्जौ कृषी
न ढे जलमुयः कृतिस्त्वयि तथा न मायाकृतिः ॥ २२ ॥

अडो घटयते गुरोऽघटितमेव माया तु या
निरुपयितुमास्पदा न ञलु सातिशङ्कास्पदा ।
अतीव ननु विस्मया ढवति ङन्त सत्याऽसती
त्वयैव डिल नश्यति स्वयमतः प्रतीक्षेऽनिशम् ॥ २३ ॥

अनेकदुःखदृष्टतो ञडुलविघ्नढाधा गुरो
मनस्तु ञडु यञ्चलं ञमति दिग्पटे दुर्दमम् ।
न वज्रतनुःखडो ढवति दुश्चरं नो तपो
न शुङ्खलुदयं तथापि ञत डिं वट्टेयं प्रढो ॥ २४ ॥

न शास्त्रमपि नो श्रुतिं न य तथा स्मृतिं वेद्म्यडं
न संस्कृतमथाप वा ञलु न वेद्म्यडं प्राकृतम् ।
न ढक्तिरपि मेऽस्ति ढो ढवति नैव योगस्तथा
खडो जडमतिर्गुरो डिमुत वेडि डिं ञ्रडम तत् ॥ २५ ॥

निजं डि कथयामि ते तनुःसुढाय लुढ्धोस्म्यडं
ढवेत्डथमुपोषणं प्रतमपीति कृश्रादिकम् ।
अतीव ञलु दुर्बलो मम न नित्रडोऽस्ति क्वचित्
अडं पतित षदृशः पतितपावनस्त्वं गुरो ॥ २६ ॥

गुणेन रडितोऽस्म्यडं सकलदुर्गुणालङ्कृतः
न डोऽपि ञलु मत्समः सकलनीयढौविस्त्वडम् ।
सुवीक्ष्य य ममेदृशं त्यजसि येत्कुतोऽन्याश्रयः
त्वमेव गतिरत्र मे करुणया पदं दृशय ॥ २७ ॥

समर्थं षति विश्रतोऽसि ढुवि डिं न शक्यं त्विदं
गुरो ञलु परीक्ष्य मामिड न, पाडि डीनोस्म्यडम् ।
अडं यदि समुद्धृतो ढुवि न दुर्घटं ते ढवेत्
सुसाध्यमपिलं ततः कुरु दयां य मामुद्धर ॥ २८ ॥

અતીવ વિનતોસ્મ્યહં વિષયમોહપાશાર્દિતઃ

ક્ષણં યુગસમં ભવેદ્ધિરહતોડતિદુઃખી ગુરો ।

જલાબ્દહિરહો યદા ભવતિ કિં સુખી મત્સ્યકઃ

તથૈવ બહિરાગતસ્તવ નિજસ્થિતેરસ્મ્યહમ્ ॥ ૨૯ ॥

ઉપાધિત ઇતિ બ્રુવે નિજમથોડમલં વેદ્મ્યહં

ત્વયૈવ નિરુપાધિકો નનુ ગુરો ન માં ત્વં જહિ ।

અસઙ્ગ ઉપવિદ્ય ભોઃ સતતમાત્ર મામુદ્ધર

યદિ ત્વમહમેવ તત્કિમિતિ હાતુમર્હો ભવેઃ ॥ ૩૦ ॥

પ્રભો ત્યજસિ માં હિ ચેત્તવ ન દર્શનં દાસ્યસિ

ન શક્ય ઇતિ ભો ગુરો ખલુહસન્તિ કીર્તિર્ન તે ।

મદીયમપિ જીવનં ભવતિ ગર્હિતં હે પ્રભો

જહી હિ ન ગુરો કૃપાં કુરુ ચ દર્શનં દેહિ મે ॥ ૩૧ ॥

વદેયમિતિ કિં ગુરો સકલહૃદ્ગતં વેત્સિ ભોઃ

સ્તુવે કિમધિકં સ્તુતે શ્રુતિરહો પ્રભો ત્વાં સદા ।

અનેકસગુણૈર્વૃતા મદધિકાશ્ચ ભક્તાસ્તવ

ત્વમેવ હિ ગુરોડદ્વયો મમ તુ કોડપિ નાન્યો ભુવિ ॥ ૩૨ ॥

વિચાર્ય સકલં ગુરો કુરુ તથા યથા ત્વન્મતિઃ

બલાત્કિમિહ શક્યતે સવિનયેન ભોઃ પ્રાર્થયે ।

અનાથમિતિ માં ગુરો કુરુ સનાથમસ્મિન્જને

હ્યતીવ દયયાયુતો ઝટિતિ દર્શનં દેહિ મે ॥ ૩૩ ॥

સનાતન ઇતિ શ્રુતો ભવતિ વિશ્વસેતુસ્તુ યો

ભવત્પ્રભવધર્મ એવમિહ દુષ્ટદૈત્યૈર્હૃતઃ ।

સતીત્વમપિ લાઞ્છિતં કિલ વિડમ્બનં દુઃસહં

પ્રભો સ્વજનરક્ષણે કિમિતિ શહુસેડધાપિ હિ ॥ ૩૪ ॥

મુમુક્ષુજનદુર્દશા કથમિયં ચ સહ્યા તવ

મુમુક્ષુજનજીવિતં બહુ વિગર્હિતં લૌકિકૈઃ ।

હસન્તિ પરમાર્થિનં ખલુ ન વિશ્વસન્તીહ તે

સુરા અપિ છલન્તિ ભો બહુબલાચ્ચ કામાદિકૈઃ ॥ ૩૫ ॥

કલૌ તુ પરમાર્થિનાં જગતિ જીવનં કષ્ટં

अलं भलु न तत्सडे तव तदर्थमेवाश्रयः ।
 स्वरूपपथगामिनस्त्वमिड मे सडायो भव
 गुरोऽतिदययायुतस्तव पदाम्भुजं दर्शय ॥ ३६ ॥
 अतीव भलु दुर्जया सन्तत कश्मला दुश्चरा
 सदैव सुभमाडिता विषयवासना योजने ।
 अडो दुरितरूपिणी डिल भवेदविधा तु या
 तवैव कृपया विना न य कदापि शाम्येद्गुरो ॥ ३७ ॥
 स्वयं डि न सडायकृद्वभवसि साधकानां यद्वि
 वृथा डिमिति राजसे त्वमिड दत्तनाम्ना गुरो ।
 तुरीयपदनन्दिनः पतितपावनस्य प्रभो
 डिमिप्सितसुभं य ते जगति शुवमोक्षादृते ॥ ३८ ॥
 क्षमस्व दययायुतो यद्वि भवेद् दुरुक्तिर्मम
 क्षमस्व य गुरो कुतोऽपि विनयस्य भङ्गो यद्वि ।
 न डेतुसिड मे प्रभो भवति तादृशो वेत्सि मां
 त्वमेव मम शुवनं गतिरपि स्वभूमः सुभम् ॥ ३९ ॥
 दयाब्धिरमितोऽसि भोः सकलभूतवासो गुरुः
 स्वतन्त्र सकलार्थ वित्सुनिपुणो जगत्पावनः ।
 तवात्र जगतीतले प्रकटनं य यत्स्वेच्छया
 स्वभक्तजनमुक्तये ध्रुवमिदं डि दत्त प्रभो ॥ ४० ॥
 विलम्बय जगद्गुरो क्षणमपीड मा धावने
 त्वदीय पददर्शनाज्जगति मां सनाथं कुरु ।
 अपावृणु विमोडनं सकलमायिकं बन्धनं
 त्वदीय सकलात्मके स्थिरपदे य मां स्थापय ॥ ४१ ॥
 त्वदीय पददर्शनात्सकलदुःख शान्तिर्नृणां
 त्वदीय पदपङ्कजं दडति दृष्टं पापकम् ।
 कथं वसति तत्तृणं धगधगावमानेऽनिले
 कथं स्थिरति तत्तमो गगनमध्यसूर्यातपे ॥ ४२ ॥
 डिमर्थमिति शङ्कसे न य डिमर्थमायासि भो
 भवेन्न मम दृष्टं डिमपि येत्तवात्रे गुरो ।
 डिमस्ति भलु विद्मद्भक्तिविधातुमत्र प्रभो

त्वमेव परमं बृहत्तव समो न कोवाऽधिकः ॥ ४३ ॥

न देवरजनीयरौ मनुजवन्यवक्षादिकाः

क्षमाश्च दमने तदा मनसि येत्तवास्तीड भोः ।

विधिर्न च कुयोग इत्यपि भवेन्न योपासनं

किमस्ती भलु विघ्नकृत्तव न दर्शनं मे गुरो ॥ ४४ ॥

न कर्म सखिवोऽसि भोः कृवितमीक्षसे येद्गुरो

न योग इति वक्षि येत्कथमिदं त्वया भाव्यते ।

स्वतन्त्र निरुपाधिकः सकलमङ्गलस्त्वं यतः

वल्लोभय न मां गुरो ञटिति दर्शनं देहि मे ॥ ४५ ॥

किमर्थमतिनिर्घृणो भवसि भो दयासागरः

दयाब्धिरपि निर्घृणो मम न वाक्वदेत्तत्त्वतः ।

किमर्थमतिदुर्लभं यरशदर्शनं ते वद

निरूपयितुमप्यडोऽत्र तव छेतुमायाहि भोः ॥ ४६ ॥

अडो न भलु वारितो भवति संशयो भो यदा

न सोऽडमिति वेदयः पशुसमः स वेदोऽवदत् ।

निजं हि कथयामि ते मम न विस्मृतं तत्कदा

व्यडं त्वमिति निश्चयो मम न संशयोऽस्मिन्वयित् ॥ ४७ ॥

न मृत्युवशगो गुरोऽडमिति भेदभानेन भो

न भीरपि भवेत्प्रभो भवति सा द्वितीयाद्यतः ।

अडं त्वमिति येत्कथं चिरयसे गुरो मां वद

किमर्थमशुसंशयो जहि हि ते पदं दर्शय ॥ ४८ ॥

अडो जगद्विदं गुरो विविधनामरूपात्मकं

तथापि निजमात्रतोऽत्र भलु वेद्म्यडं तद्यथा ।

तथैव तवदर्शने मम न भिन्नभावं क्वचित्

तथापि जगतीतले भवति तेन कार्यं बृहत् ॥ ४९ ॥

अधर्मरुचयो जना भत छितं न जानन्ति यत्

अनीतिवशवर्तिनं हि बहुमन्वते लौकिकाः ।

अडो जगति दुर्लभा भवति तत्त्वदृष्टिर्गुरो

ध्रुवं हि तव दर्शनं किल तवावतारो भुवि ॥ ५० ॥

गुरो विश्व मा प्रभो त्वरय दर्शनं देहि मे
 भ्रुवे किमधिकं स्तुवे विश्वमथो विभोऽस्मात्परम् ।
 अतिप्रवातवत्सलोऽसि भ्रुवु विश्वकल्याणकृत्
 मनोभिलषितं तवास्तु निजभूमि मां स्थापय ॥ ५४ ॥
 ॐति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यसद्गुरुभगवता
 श्रीधरस्वामिना विरचितं श्रीदत्तस्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥

Proofread by Paresh Panditrao

Shri Datta Stotram

pdf was typeset on January 15, 2023

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

